

البته مواردی چون افزایش هزینه‌های مالی و افزایش هزینه مبادلات، افزایش نرخ تورم، بروز رکود و بیکاری، اخلاف در تهیه و توزیع بنزین و گازوئیل مصرفی داخل، وقفه در اجرای پروژه‌های نفت و گاز و سایر پروژه‌های زیربنایی را نیز از همین دست موارد می‌توان برشمرد. در این بین، مسئولان کشور نیز جهت مقابله با تحریم‌ها و محدودیت‌ها مواردی چون مدیریت افکار عمومی کشور، راه‌اندازی ستاد تدابیر ویژه اقتصادی متشکل از بلند پایه‌ترین مقامات کشوری و لشکری، تهیه بودجه سایه کشور با لحاظ کلیه آثار ناتبوه‌های منصور توجه و تقویت حساب ذخیره ارزی (تأمین ذخایر ارزی کافی یا توجه به افزایش قیمت نفت)، تخصیص بهینه ارز با راه‌اندازی مرکز مبادلات ارزی، کاهش سهم دلار در سبد ذخایر ارزی (به دلیل آسیب‌پذیری این ارز)، توجه به تأمین ذخایر کافی کالاهای اساسی، تبدیل سپرده‌های ارزی به اوراق قرضه ارزی بلندمدت، انتقال سپرده‌های بانکی خارجی کشور به داخل یا به بانک‌های امن، تقویت نقش بانک‌های دولتی و عمومی که در لیست تحریم نبودند، تقویت جایگاه بانک‌های خصوصی، تبدیل بخشی از ذخایر ارزی به طلا جهت تقویت پشتوانه پولی و همچنین بهره‌برداری از این کالا جهت مبادلات تجاری را در دستور کار قرار دادند که به حق با توجه با راهکارهای فوق‌نشیجه تحریم‌ها توانست افزایش قیمت نفت را کنترل کند. تحریم‌هایی که در هر یک از کشورهای همجوار و منطقه خلیج فارس اعمال می‌شد، می‌شکست سرنوشته دیگری داشت.

■ **داستان از کجا شروع شد؟**

اولین تحریم ایران پس از انقلاب اسلامی به آبان سال ۱۳۵۸ باز می‌گردد؛ سالی که دانشجویان پیرو خط امام با تسخیر لانه جاسوسی، کارمندان سفارت امریکا در تهران را به گروگان گرفتند و امریکا برای تغییر رفتار سیاسی ایران، تحریم‌هایی را علیه ایران وضع کرد. کار تر رسماً محاصره ایرانی‌ها را اعلام کرد و در ابتدا گفت ما کل اقتصاد ایران را تعطیل می‌کنیم و سپس اعلام کرد فعلاً فقط محاصره می‌کنیم و در نهایت هم به ترک رابطه با ایران اقدام کرد. این تحریم بین‌المللی و اثرزوی برنامه‌ریزی‌شده که بر اساس آن، همه سپرده‌ها و دارایی‌های دولت و بانک مرکزی ایران در امریکا مسدود شد.

با این وجود، ملت ایران بی‌توجه به این تحریم‌ها همچنان بر موضع خود ایستادگی کرد تا در مرحله بعدی یعنی آوریل ۱۹۸۰ صادرات امریکا به ایران و هر گونه نقل و انتقال مالی بین این دو کشور و سفارت اتباع امریکا به ایران ممنوع شود. با روی کار آمدن ریگان در امریکا این روند ادامه پیدا کرد و در سال ۱۹۸۴، هر گونه کمک امریکا به ایران در آینده نیز جامعه ممنوعیت به تن کرد. در جهت تقویت این ممنوعیت، امریکا با بررسی دقیق وام‌های در خواستی و کمک‌های مورد نیاز ایران از سازمان‌های بین‌المللی، از انجام تعهدات خود در این سازمان‌ها سر باز زد و شرط خود را برای پرداخت حق‌السهم خود در این سازمان‌ها

عدم تأمین اعتبار مصوبات مربوط به ایران اعلام کرد. در دوره ریاست جمهوری جرج بوش پدر نیز تحریم‌ها تعدید شد تا اینکه نوبت به بیل کلینتون رسید؛ در این دوران دایره تحریم‌ها و ممنوعیت‌ها از امریکا زار رفت و از افراد غیر امریکایی نیز خواسته شد

که این تحریم‌ها را رعایت کنند.

در دوران کلینتون تحریم داماتو با طرح بریزی لابی صهیونیستی و صحنه گردانی داماتو نماینده نیویورک در کنگره امریکا آماده شد و برای نخستین بار تحریم سرمایه‌گذاری را در ایران مورد تأکید قرار داد. در واقع امریکا در راستای تحریم‌های قدم به قدم، ابتدا ایران را از مجامع انرژی و جهانی دور کرده، فروش نفت آن را محدود کرد و این بار به سراغ منشأ تولید نفت یعنی سرمایه‌گذاری رفت که همه این موارد در حقیقت کاهش منبع درآمدی و محدودیت‌های ایجاد شده‌نه فقط برای ممانعت از پیشرفت ایران بلکه برای تریق فقر به جامعه بود.

آنچه به عنوان مجموعه تحریم‌ها از کنگره بیرون آمد، ممنوعیت سرمایه‌گذاری‌های بالای ۴۰ میلیون دلار در سال اول پس از تصویب بود و در سال‌های بعد نیز ممنوعیت سرمایه‌گذاری‌های بالای ۲۰

میلیون دلار، همچنین ممنوعیت دسترسی به تسهیلات اعتباری بیش از ۱۰ میلیون دلار، مجازات شرکت‌های خارجی که ممنوعیت طرح داماتو را نادیده گرفته‌اند، ممنوعیت صادرات قطعات و تجهیزات فنی و هواپیمایی و… بخشی از این قانون سخت و سخت علیه ایران بود. با این وجود شرکت‌های اروپایی با تشکیل کنسرسيوم در ایران سرمایه‌گذاری کردند اما با احتیاط و وسواس خاصی.

■ **تحریم‌های نانو‌شسته و عملکرد د سؤال بر انگیز مسئولان**

ضمن آنکه عدم همکاری‌های بانک‌های بین‌المللی برای بازسازی دوران پس از جنگ نیز اگر چه جزو تحریم‌های وضع شده نبود اما محدودیت نانو‌شسته‌ای بود که اجرا شد و باعث محدود مسئولان وقت و روی اوری به بازارهای تأمین سرمایه گران‌قیمت با سود بالا و هم‌زمان کاهش قیمت نفت، کشور را به‌بیکاری‌های عظیمی دچار کرد.
نکته به نوبی که در برخی مواقع در یافت وام‌های خارجی به منظور بازپرداخت اقساط سر رسید شده بود، با این وجود، سرمایه‌گذاری در صنعت نفت ایران متوقف شد و همین دوران، شرکت‌های اروپایی و آسیایی جای شرکت‌های امریکایی را در ایران گرفتند و داماتو چندان نتوانست مؤثر واقع شود. شرکت‌های استات‌اولیل، توتال، شل، گازپروم، پتروناس و… به ایران آمدند و بدون توجه به داماتو در ایران سرمایه‌گذاری چند میلیارد دلاری کردند.

■ **جورج بوش پسر**

در این دوره جمهوری خواهان به قدرت رسیدند، حزبی که به مدد فعالیت‌های متعدد اعضایش در صنایع نفت، درک خوبی از اهمیت ایران در عرصه انرژی داشته و می‌دانستند عدم حضور در ایران جارا برای شرکت‌های اروپایی باز می‌کند؛ چراکه بیشتر پروژه‌هایی که قرار بود توسط شرکت‌های امریکایی در ایران اجرا شود، بعد از قانون داماتو به اروپایی‌ها رسیده بود.

گزارش‌ها

هفتی: کاهش نرخ سود بانکی

توسط شورای پول و اعتبار قطعی است

رئیس شورای عالی هماهنگی بانک‌های دولتی با اعلام اینکه کاهش نرخ سود بانکی در شورای پول و اعتبار قطعی است، پیشنهاد کرد نرخ سود انرژی کمی بالاتر از نرخ تورم در نظر گرفته شود.
عبدالناصر همتی در گفت‌وگو با «مهر» درباره بازنگری مجدد در نرخ سود بانکی گفت: شورای پول و اعتبار برای کاهش نرخ سود بانکی منتظر مشخص شدن نرخ انتظاری است، یعنی می‌خواهد روند کاهش نرخ تورم یکسال آینده که مورد انتظار است محقق شود، تا بر اساس آن نرخ سود بانکی کاهش یابد.
رئیس شورای عالی هماهنگی مدیران عامل بانک‌های دولتی با اعلام اینکه کاهش نرخ سود بانکی قطعی است، افزود: با کاهش نرخ تورم، نرخ سود هم کاهش می‌یابد، البته باید توجه کرد که نرخ سود نباید عین نرخ تورم شود.
وی در بیان دلایل آن عنوان کرد: سپرده‌گذاران بانکی انتظار دارند که پس از اینکه مدت زمانی مثلاً یکسال پول آنها در بانک سپرده‌گذاری شده است، متضرر نشوند و سودی هم عاید آنها شود، بنابراین باید نرخ سود سود بانکی کمی بالاتر از نرخ تورم باشد.
همتی با اشاره به نرخ سود ۲۰۲۵ درصدی سپرده‌های بانکی گفت: برخی از بانک‌ها با احتساب نرخ مؤثر، هزینه این سود حدود ۲۶٫۲۵ درصد برای آنها تمام می‌شود، بنابراین کاهش نرخ سود سپرده‌های بانکی به نفع بانک‌ها است و قیمت تمام‌شده پول را برای بانک‌ها کاهش می‌دهد.
وی ادامه داد: امکان است که در در این باز مدت، برخی‌ها پول‌های خود را از بانک‌ها خارج کرده و به جاهایی ببرند که پول و سود بیشتری به آنها می‌پردازد، بنابراین اگر بتوانیم یک هماهنگی بین بانک‌ها برای رعایت نرخ‌ها ایجاد کنیم و همه بانک‌ها نرخ سود را کاهش دهند، حتماً به نفع جامعه است.

گزارش

رئیس هیات مدیره

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

اقتصاد

رئیس هیات مدیره

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

اقتصاد

رئیس هیات مدیره

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش

ویدئو

گزارش